

DEN HELIGA MODER
PHILOTHEI
AV ATHEN

19 FEBRUARI

© *Heliga Philothei Ortodoxa Kloster*
www.klosterikon.com

*Till Guds ära, till lovprisande
av Hans Martyr, Heliga Philothei,
och i kärleksfullt minne
av vår egen Moder Philothei
(1922-2012)*

Troparia till den heliga Philothei
den första plagala tonen

Athen, du uppväckta stad, ärar Philothei, nunnemartyren, och kysser hennes gudomliga relik, ty hon levde i helighet och mottog lidande och martyrskap i utbyte mot liv; och hon beder med Frälsaren att Han må förläna alla gudomlig nåd.

OM VÅR HELIGA MODER PHILOTHEI AV ATHEN

vars minne Kyrkan firar den 19 februari (gamla kalendern)

INTRODUKTION

år heliga moder Philothei föddes och växte upp i den kända och äro-rika staden Athen år 1522. Det var där hon skulle fullborda trons goda kamp genom att bli som en stad på ett berg och som ett ljus på ljusstaken (Matt 5:14-15). Hon skulle komma att upplysa alla i Athen och dess omgivning—även om det en gång lysande centrat då var förtryckt av skaror av främmande tyranner, de muslimska turkarna. Det mörka och omänskliga slaveriet hindrade dock inte den modiga Philothei från att förverkliga sin fromma vilja. Hon blev beskyddarinna av Athen och dess invånare, särskilt av förtryckta kvinnor och jungfrur. Detta inträffade inte bara medan den välsignade levde, utan också efter hennes martyrdöd, fram till idag och kommer att fortsätta i kommande tider.

Underbart och värt att omtalas är de gudomliga bragderna av de gamla martyrerna och helgonen, vilka kan tjäna som föredöme för oss sorglösa och fåfänga varelser att—efter vars och ens förmåga—bli som en av dem.

Men tyvärr gör bristen i våra dagar på sådana helgon att vi gärna rättfärdigar oss själva och tillskriver de dåd och kraftfulla handlingar, utförda av dessa människor, till den tid i vilken de levde och inte till deras egen fria vilja och Guds nåd.

Det är därför nödvändigt att gripas av förundran och prisa alla dessa män och kvinnor, som i vår tidsålder eller i äldre tider, följde i spåren av de gamla helgonen och har ärat Gud genom martyrskap eller asketiskt liv. De har i sin tur ärats av Gud, ty Herren vet att ära dem som ärar Honom (1 Kon. 2:30). En av dessa med samma kaliber som de gamla helgonen var den Heliga Philothei av Athen, som helgonförklarades i Athen år 1859.

HELGONETS FÖRÄLDRAR

Hennes moder hette Syrgia och hennes fader Angelo Venizelos; det finns fortfarande än i denna dag många släktingar till denna familj i Athen. Båda två var fromma, ädla och rika. Speciellt Syrgia; lika rik och förnäm som hon var utåt i det sociala livet, lika rikt var hennes ädla sinnelag, ty hon hade fått många olika dygder, i synnerhet den med Kristus överensstämmande barmhärtigheten.

Hon var ofruktsam och barnlös, något som bedrövade henne mycket. Hon tog dock inte sin tillflykt till mänskliga konster och läkemedel, såsom brukligt är i våra dagar av kvinnor som lider av ofruktsamhet. Med tappert sinnelag efterliknade hon

den stora och full av nåd profetissan Hanna (1 Kon. 1:10-12) och den rättfärdiga Anna, Gudaföderskans, *Theotokos'* moder. Hon sökte finna tröst hos den Allrare-naste och Allgoda hjälparen och förebedjerskan och ständiga Jungfrun Guds Moder Maria. Hon bad innerligt till henne att hon måtte befria henne från hennes sorgliga ofruktsamhet och skänka henne ett barn. Vår Herre, som hör-sammar dem som fruktar Honom, förbisåg inte hennes bön. En dag, då hon som vanligt besökte Guds Moders Kyrka, och trött av allt långt och innerligt bedjande utav hela sin själ, råkade hon falla i en lätt sömn. Hon såg i en dröm ett stort och strålande ljus, som kom från Guds Modersikonen in i hennes sköte. När hon vaknade upp, tydde hon drömmen så, att hennes önskan skulle bli uppfylld. Så blev det verkligen, ty efter en liten tid blev hon havande och födde en dotter som hon gav namnet Revoula.

TIDIGA ÅR

Flickan, som var ett barn skänkt av Gud, visade från sin yngsta ålder de dygder och i Gud behagliga gärningar, som hon skulle komma att uppfylla så småningom. Och i lika mått som hon växte till kroppen, så växte hon till själen, ty hon hade ett föredöme i sin moder. Och såsom trädet, som är planterat intill vattendragen (Ps. 1:3), så strävade hon efter att ge frukt hundrafalt igen.

Äktenskap

När hon var tolv år gammal, bad en mycket högt uppsatt man i staden på den tiden, om att få gifta sig med henne. Den välsignade avböjde först denna begäran, ty hon hade en innerlig önskan att få behålla sin jungfrulighet och att få leva ett asketiskt liv och det var heller inte i överensstämmelse med hennes avsikt att ägna Gud hela sin uppmärksamhet.

Hennes föräldrar resonerade så att de inte skulle ha någon arvtagare till sin egendom och de tvingade sin dotter att gifta sig. Revoula, som en pliktskyldig dotter, gav med sig, även om det var mot hennes vilja. Hennes make var emellertid av hård karaktär och han plågade henne varje dag med olika slags grymheter och bestraffningar.

Den välsignade flickan uthärdade med tålmod denne tyrann och kärlekslöse make och försökte med många olika sätt att arbeta för hans frälsning och omvändelse. Ibland bad hon till Gud att Han måtte förändra denna hårda och vilda karaktär, ibland sökte hon genom förebråelser omvända honom. Sålunda levde hon under tre hela år med stor plåga och lidande, tills Gud, då Han såg hennes tålmod och hans omedgörlighet, tvärt klippte av hans livstrådar.

Änka

Efter hans död flyttade helgonet hem till sina föräldrar och ägnade sig helt och hållet åt detta enda, hur hon skulle kunna göra Gud till viljes med allehanda dygder och hon bad Honom natt och dag att styrka henne i hennes ambitioner.

Hennes föräldrar försökte oupphörligen att påverka henne till ett andra äktenskap, ty alla mäktiga män i staden, begärde hennes hand, eftersom hon var både ädel och rik. Men förgäves tröttade de ut sig själva.

Revoula förblev i hemmet och bad oupphörligen böner likt lovoffer till Gud, som senare bevärdigade henne en gudomlig vision, vilken upprätthöll hennes stor-slagna och Gud välbehagliga hopp.

Föräldralös

När helgonet var runt tjugofem år gammal och levt i tio år i sitt änkestånd, dog hennes föräldrar. När hon då blev fri och obunden, prisade hon Gud och började leva med ödmjukhet ett mer asketiskt liv och kämpade med fastor, vakanden, böner och likt ett arbetsamt bi förlänade hon dygdens allra som finaste sötma.

EN SYN OM ETT KLOSTER

På befallning av den Helige Andreas, den först kallade Aposteln, som hon sett i en syn, lät hon först bygga ett nunnekloster i apostelns namn. Som arvtagerska till ett stort arv, ägde Revoula flera gods i olika delar av staden och dess omgivningar. Hon beslutade sig för att tillägna alla till det framtida klostret. Ett kloster blev därför uppfört och utrustat med många celler och andra nödvändiga utrymmen samt

utrustat med de annex och ägor för det nödvändiga underhållet åt nunnorna, som levde där. Nunnorna utförde alla former av hantverk. Genom Guds nåd, blev klostret en bostad för nunnor som hade kommit från både fattiga och rika familjer.

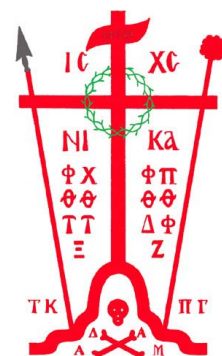
Gradvis fick klostret även andra landområden som donerats av andra rika familjer i Athen. Inom en kort period hade det tillägnat sig ett stort landområde.

Gud, i sin frikostighet, berikade också klostret med många ägor och förnödenheter. Han försåg dem med en stor mängd guldbroderade skrudar och heliga föremål att brukas i de årliga kyrkliga högtidligheterna som firades där.

HELGONETS VIGS TILL NUNNA

Efter klostrets inrättande, blev vår välsignade moder vigd till det Änglalika Schemat före alla andra och fick namnet Philothei. Omedelbart därefter övergav Moder Philothei alla världsliga och förgängliga ting och nitiskt ägnade hon sig åt askes. Hon förde med sig de tjänare som hon hade när hon vistades i sina föräldrars hus och som hon lärt upp och förberett till ett fromt liv. Också många andra rika och adliga unga kvinnor försakade denna världens alla fåfängliga och förgängliga ting. De gick in i klosterlivet och i placerade sig själva i lydnad till den välsignade abbedissan.

HELGONETS ANDLIGA OCH CIVILA AKTIVITETER

Vem kunde ha hört den heliga Philotheis frälsande ord och upplevt hennes godhet och alla hennes dygder och inte dras till henne? Vem skulle inte vilja prisa henne i det man såg hennes välvilja och medkänsla för de fattiga och de sjuka och hennes dagliga omsorg om dem? Hon följde den Heliga aposteln Paulus, som sade: ”Vem är svag utan att också jag bliver svag?” (2 Kor. 11:29).

Sjukhusen som hon lät bygga inte långt från sitt kloster är ett tydligt vittnesbörd om hennes kärleksfullhet och barmhärtighet. Hon gick själv på besök till de sjuka som led av olika sjukdomar. Hon tog inte bara med sig det som var nödvändigt för deras uppehälle och välfägnad utan tröstade dem och gav dem uppbyggelse till själen. På så sätt blev hon allting för alla, för att vinna alla (eller nästan alla) enligt Aposteln Paulus ord (1 Kor. 9:19-23).

I en grekisk biografi om helgonet står det skrivet: ”Säkerligen var välgörenhet ett av hennes främsta motiv. Detta en tid då det inte fanns sjukhus, inga hem för fattiga eller gamla och inga fristäder för beskydd av kvinnor. Klostren upptog deras plats. Hon hade vigd sig själv till ett dygdigt liv, då hon praktiserade välgörenhet genom att erbjuda beskydd, allmosor och hjälp till de fattiga och sjuka, kristen undervisning genom att lära alla kyrkligt språk och liturgisk kunskap. Den heliga kvinnan bidrog även med följande: Först grundade hon skolor för atenarnas barn för att öppna deras ögon för traditionen och kunskap om deras förfäder. Inom henne fanns hopp om en återfödelse av det bysantinska riket och befrielse från erövrarnas grymma ok.

”För det andra försökte den heliga Philothei beskydda Athens döttrar från vanvördnaden av konversion till Islam. Faran för att bli tvingad att konvertera existerade inte bara för adelsdöttrarna som bortförts med tvång av turkarna på grund av sin skönhet, utan också för bondflickorna, som tvingades arbeta i turkiska hem och gårdar för att försörja sig. Påtryckning, nödtvång och okunnighet (den stora bedragaren) var anledningar till att tvinga jungfrur till underkastelse. Men den

heliga Philothei var förmögen till att antingen stärka dessa under deras fångenskap eller att skicka iväg dem och gömma dem med hjälp av hennes kloster för jungfrur, hennes skolor, hennes klosters' annex (*metochia*) och familjeband. Detta gjordes tills deras samveten återhämtat sig eller faran var över och tills rädslan var ersatt av en anda av tro och villighet till offrande för den Kristna tron skull.”

KLOSTRET LIDER NÖD

Helgonet blev välkänt såsom en överflödande källa av kärlek och barmhärtighet. Alla de hjälplösa uppsökte henne för att få hjälp, så att klostret till sist blev helt utarmat. Nunnorna som bodde där, började beklaga sig då modet sjönk och de saknade det allra nödvändigaste av livets nödtorft.

Men hon, den av Gud välsignade, upphörde inte att trösta dem och talade om för dem att sätta sin tro och tillit till Gud, Han som till och med föder korparna, som varken så eller skörda ”... och de hava varken visthus eller lada...huru mycket mer ären icke I än fåglarna?” (Luk. 12:24) Hon uppmanade sina nunnor att vara förankrade i de otvivelaktiga orden, när Han säger: ”Söken först efter Hans rike och Hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder” (Matt. 6:33).

Vad som förvisso hände några dagar därefter var att klostret emottog generösa allmosor tack vare ett besök från två förnämna borgare. Systrarna prisade och ärade den gode Guden och förundrade sig över den orubbliga tro som deras abbedissa hade på Honom.

TURKARNA

På den tiden fanns i Athen utländska kvinnor från olika håll som hölls i slaveri av turkarna. Det är omöjligt att beskriva med vilken stor sympati och människokärlek den välsignade visade dessa och hur många strider och faror hon utsatte sig för att kunna rädda dem och befria dem. Vi skall emellertid bara befatta oss med ett av dessa otaliga fall så att läsarna måtte förstå hur nitisk denna sanna Gudsälskande Philotheis önskan var att rädda dessa medsystrar.

Fyra kvinnor hade hört talas om helgonet. Då de fann ett lägligt tillfälle rymde

de från sina husbönder, som tvang dem att avstå från sin tro och de tog sin tillflykt till Moder Philothei. Hon välkomnade dem med sin vanliga renhet i kärlek och tröstade dem så att de skulle förbli stärkta gentemot faror som lurade angående deras tro och att inte sörja för deras slaveris skull. Hon inväntade en läglig tidpunkt för att kunna skicka tillbaka dem till deras respektive länder.

Men det dröjde inte länge förrän deras husbönder fick reda på vad som hade hänt. Turkarna kom farande som vilda djur in i helgonets cell och bemäktigade sig henne—trots att hon sedan flera dagar legat sjuk—och förde henne

inför guvernören, som röt åt henne och satte henne i ett mörkt fängelse. Helgonet var långtifrån betryckt över detta och gladde sig. Hon var helt beredd att offra sitt liv hellre än att förråda de kvinnor som flytt till henne och på så sätt medverka till att Guds ord praktiskt förverkligades: ”Ingen har större kärlek, än att han giver sitt liv för sina vänner.” (Joh. 15:13)

Vem skulle kunna döma helgonets agerande underlägset den Helige Basilius den Store? När en adelskvinna blivit tvingad att ingå i ett andra äktenskap, tog hon sin tillflykt till honom. För att bevara hennes renhet, stod han modigt upp för henne och skulle med glädje ha gett sitt eget liv, hellre än att förråda denna kloka änka.

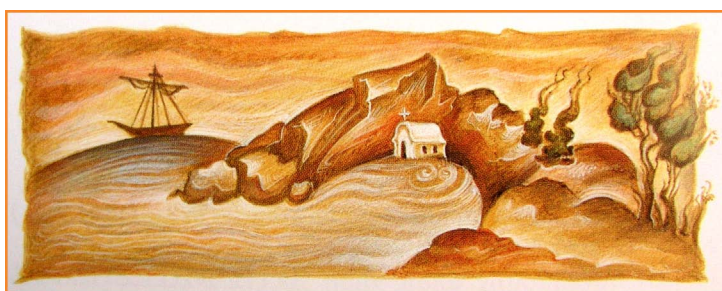
Dagen därpå hade en stor mängd turkar samlats och skrek åt helgonet: ”Döm henne till döden!” precis som judarna gjorde mot Kristus (Matt. 26:66). Då guvernören tog ut henne från fängelset, gav han henne två valmöjligheter: Döden genom svärdet eller avsägandet av den Ortodoxa tron. Vilken fåfänglig och dumdristig tanke hade han inte! På vilken sten hade den fege försökt skicka ateismens spjut?

”Jag”, sade hon, ”törstar efter att uthärda olika slags tortyr i Kristi namn på vilken jag med hela min själ tror och förlitar mig på såsom den Sanne Guden och den Sanne Människan. Ni kommer att förläna mig en stor ära om ni skickar mig till Honom såsom en martyr.”

Med sådana ord besvarade den välsignade och aktade Philothei tyrannen. Hon skulle inom kort ha fått mottaga martyrskapets krona, om inte med Guds vilja, hon just upphunnits av kristna, som lugnade ner mannen. Turkarna befriade henne och hon återvände till sitt kloster. Hon förlorade dock inte martyrskapets krona för alltid; för även om hon inte fick den vid detta tillfälle, så visade hon sin villighet. Gud, som älskar allting, fröntog henne inte denna längtan; hon kom senare att bevärdigas den, som vi kommer att få se.

Medförde dessa händelser som hon dagligen led av från turkarna att hon blev kylig eller försumlig på rättfärdighetens väg eller fick brist på kärlek till andra? Ingalunda.

Återigen fortsatte helgonet oupphörligen att utföra sitt goda verk. Och hon inte bara smyckade sin egen själ med rättfärdighetens skönhet och glans utan även de andras själar: hon förankrade de dygdiga i dygden och förändrade syndarnas håg till det goda och gjorde dem botfärdiga.

ÖN KEA

Moder Philothei seglade till ön Kea, i nordvästra Kykladerna, där hon sedan länge låtit bygga ett klosterannex. Anledningen till resan var att förflytta de nunnor som av ett eller annat skäl inte längre ville vistas i Athen.

Efter en ganska lång vistelse där, då hon gett råd till systrarna att leva ett fullständigt klosterliv på ett för Gud välbehagligt sätt, återvände hon till sitt kloster i Athen.

HELGONET I ATHEN

Vem skulle kunna uppräknat härefter hennes återkomst från Kea alla hennes gudomliga handlingar? På denna långa lista finns de rika gåvor hon skänkte åt de fattiga och sjuka, hennes gästfrihet, hennes vakor och hennes böner, hennes synnerliga avhållsamhet, jämte alla de andra dygderna.

Mycket av helgonets arbete var av social karaktär, även om hennes levnadstecknare inte nämner det av rädsla för att turkarna skulle upplösa hennes institutioner, särskilt skolorna. Det är säkert att förutom hennes kloster och välgörenhetsinstitutioner, bidrog hon med arbete av stor nationell betydelse.

MIRAKLER AV HELGONET

När hon fullkomligt hade smyckat sin själ såväl med teori som praktik i det kontemplativa livet, bevärdigades hon dessutom utföra mirakler från vilka vi vet att berätta följande:

”En ung herde brukade stjäla alltifrån sin barndom och även utföra andra onda handlingar. Genom Guds försyn blev han besatt av en ond ande. Han vandrade

omkring naken och fjättrad i grottor och berg. En verkligt bedrövlig syn. Ofta när han återkom till sina sinnens fulla bruk, brukade han besöka klostren i närheten, för att finna hjälp för sin sjukdom, men förgäves. Till slut med hjälp av andra människor leddes han till Moder Philothei. Hon ömkade sig över honom och genom lång och uthållig bön, befriade hon honom från denna djävulska tortyr. Sedan hon bistått honom mycket, blev han i stånd att viga till munk. Och resten av sitt liv tillbringade han i botgöring och askes och alla förundrades över honom.”

På den tiden, kom många människor, såväl från Athen, som från grannstäderna runtomkring, att höra talas om helgonet och besökte henne och blev botade från såväl sina fysiska som psykiska sjukdomar. Det var därför klostret var under stor press av detta ständiga och tunga ansvar. Dessutom ökande antalet nunnor som varje dag kom till klostret. Klostret växte så mycket att Moder Philothei tvangs bygga ännu ett inte långt från staden på en plats som hette Patissia för att skänka större ro åt systrarna. Där vistades hon ofta själv tillsammans med systrarna. Ibland bedrev hon också den andliga kampen ensam, i en närliggande grotta.

FÖRFÖLJELSE

Den heliga Philothei tjänade ständigt Gud genom bedrifter som var behagliga inför Honom. Hon tröstade förslavade kristna, beskyddade de svaga, hjälpte fångslade kvinnor och jungfrur och hon stödde de sjuka och fattiga. De ökända turkarna kunde dock inte tolerera helgonets kristna uppförande.

En gång var hon i detta andra kloster i Patissia, och de hade midnattsgudstjänst till den Helige Dionysios Areopagiten (vars minne Kyrkan åminner den 3 oktober). Abbedissa Philothei var tillsammans med de andra nunnorna i kyrkan, då en grupp turkar, som hatade henne, trängde sig in i klostret. De grep tag i helgonet och lämnade henne halvdöd efter alla de slag och sår de tillfogat henne. Systrarna blev skräckslagna av detta, så att de förde henne i hemlighet till en säkrare plats, redan då känd som Calogreza.

Från den tiden återfick den välsignade nunnan aldrig sin hälsa igen. Alla trodde att hon inom kort skulle gå bort till Herren, för att hon var sängbunden och led av outhärdliga smärtor från skadorna. Helgonet utstod allting på ett beundransvärt sätt och tackade Gud för att hon blivit bevärdigad att lida för kärleken till Honom och till hennes medkristna. Efter att ha blivit prövad såsom guld i smältugnen, kom hon inom kort att erhålla sitt välsignade slut. Hon gick hädan till de himmelska boningarna den 19 februari 1589.

Det var ofrånkomligt att sådana fantastiska gärningar skulle medföra en martyrkrona. Den grekiska levnadstecknaren kommenterar: ”Abbedissa Philothei (Venizelos), ett Kristi helgon och martyr, var också tjänarinna av nationens värdighet och av staden Athen, som födde henne. Hon förenade ansträngningarna av att leva ett liv i helighet, med utbildning och bevarande av sin tradition.

Hennes minne har en fördubblad mening för den firade staden.”

Tjugo dagar efter hennes insomnande avgav hennes grav vällukt. När man efter ett år öppnade hennes grav, så befanns hennes kvarlevor vara friska och oförstörda, såsom de nu befinner. Hennes dyrbara relikter avgav en söt, välluktande myrra såsom ett strålande bevis på hennes i Gud behagfulla liv till ära och pris för vår Allhärskande Gud och till ära och stolthet över vår Ortodoxa tro.

EPILOG

Dessa är de gudomliga händelser av den välsignade och i sanning Gudsälskande Philothei. Många av oss strävar efter att så gott det går efterlikna henne. Några av oss kanske kan likna henne i generositet och i sitt handlande emot de fattiga! En del kan likna henne i tålmod och tacksamhet, i prövningar och ledsamheter, andra åter kan efterlikna henne i fastande och det oupphörliga bedjandet. Andra återigen med den kärlek till Kristus som hon såg i sin nästa och man kan också ta till sig någon dygd som överensstämmer med ens egen styrka och karaktär.

Låt oss inte finna några ursäkter för synden genom att påstå att de i Gud välbehagliga handlingarna existerade enbart på den tiden och nu har naturen blivit försvagad och att vi befinner oss i svåra tider.

Dessa ursäkter är fåfängliga och onda, därför att Gud i sin allsmäktighet och allgodhet ger sin Nåd till alla och vill att alla människor skall frälsas—vi behöver bara visa vår goda vilja och vår håg till det Goda. Han önskar oss detta såsom vi kan se i många exempel, men i synnerhet beträffande det helgon som vi nyss berättat om: Var kanske inte hon också—såsom kvinna—av en svagare natur? Levde hon inte i samma tid som vi? Fann hon kanske inte så många motgångar på sin livsstig? Men ingen av dessa motgångar kunde förlama och dämpa hennes kärlek och vördnad för Gud.

Låt oss därför också kämpa på så mycket vi kan och sträva efter att offra några av dygdens frukter till Gud på det att vi inte må ångra oss en enda dag. Låt oss åtminstone utrota de lidelser som är fränstötande inför Gud och människor: Avundsjukan, fördömsen, vreden och andra liknande, så att vi inte döms till helvetets eviga plågor. Låt oss leva på ett sätt som är gott inför Gud så att vi blir värdiga arvtagare till Himmelriket genom Nåden och Kärleken till mänskligheten ifrån den Heliga Treenigheten, och genom bönera från vår heliga och Guds bärande Moder Philothei. Amen.

Nära S:t Philothei kyrka i kvarteret med samma namn har kvarstått välbevarad en liten stengrotta dit helgonet gick för att leva i askes.

Ovan visas Helige Andreas kyrka som ligger på den plats där Heliga Philothei genomgick sitt martyrium. I kyrkan ovan återfinns de ikoner som skildrar hennes liv ovan, som förövrigt är de första ikonerna på helgonet som målats.

Ovan visas Heliga Philothei relikier som finns i katedralen i Athen (Metropolis).

Översättning från Ortodoxa Kyrkans Stora Synaxarion av
Matouschka Monica Deurloo, 1988-02-19
Bearbetning av Heliga Philothei Ortodoxa Kloster, 2013-02-19

OM KLOSTRET

Heliga Philothei Ortodoxa kloster grundades 1988 av Moder Philothei (1922-2012) med välsignelse av Metropolit Kyprianos av Oropos och Fili, Heliga Kyprianos och Justina Kloster, Grekland (†2013). Vårt kloster är ett annex till Heliga Änglarnas kloster i Grekland.

* * *

Moder Philothei föddes i Göteborg med namnet Sonja Wahlund. Hennes far var svensk men modern var född i Finland och morfadern ryss och Ortodox. Sonja kom i kontakt med den Ortodoxa Kyrkan under 1980-talet i Enköping genom en ikonmålarkurs och hon bestämde sig för att konvertera till Ortodoxin 1986. Hon gjorde flera besök i kloster i Grekland och upplevde där en kallelse till klosterlivet. 1987 blev hon vigd till nunna i Heliga Änglarnas Kloster. Hon lärde upp sig om klosterlivet där och fick sedan uppdraget att grunda ett kloster i Sverige. Hon var då

65 år. Hon fann efter en tids letande en lämplig plats och organiserade uppförandet av en ny klosterbyggnad med ett kapell tillägnat den Heliga Philothei av Aten och senare även ett friliggande vitputsat kapell tillägnat den Helige Nikolai. Moder hade en särskild kärlek till det helgonet och i hennes ägo fanns en ikon av honom som tillhörde hennes ryska släkt. Moder Philothei lade ned sin själ i uppbyggandet av klostret och försökte få det så likt det grekiska moderklostret som möjligt. Hon utförde ensam dagens alla gudstjänster som

görs i ett kloster, vilket innebär ungefär fyra timmar per dag i kyrkan, förutom tiden för enskild bön. Hon sågade ved, målade ikoner, odlade grönsaker, och gjorde allt annat praktiskt arbete. Hon hade stor kärlek till Gud och till klosterlivet och sade ofta att det var

det bästa livet. Hon sade att hon visste, för att hon hade även levt ett långt liv i världen.

I 24 år verkade hon i sitt kloster och hon fick leva där intill det sista. Hon lämnade jordelivet med vissheten om att klostret som hon byggt upp skulle fortsätta även efter hennes bortgång. Hon har nu sin grav på klostrets område. Må hennes minne vara evigt!

* * *

Vi tillhör den del av den Grekiskt ortodoxa Kyrkan som följer "fädernas kalender" (eller den gamla kalendern). Vårt kloster är ett s.k. hesychastirio, d.v.s., vi lever i stillhet och bön. Vi följer ett traditionellt ortodoxt klostrets dagsprogram med fasta gudstjänsttider tre gånger om dagen, varvat med arbete. Liksom i traditionella ortodoxa nunnekloster i Grekland är manliga besökare inte tillåtna att inträda i klostrets huvudbyggnad.

Vår synod i Sverige har en församling i Stockholm, Heliga Konstantin och Helenas församling i Vårberg och en i Uppsala, Gudaföderskans avsomnande. Se ortodoxakyrkan.se.

